

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษในการแข่งขัน
กีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43
The Factors That Affecting For The 43rd Will- Competition Of Students
In South East Rajabhat University Group

สาคร แก้วสมุทร

Sakorn kaewsamut

สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Master of Physical Education Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University

sakorn2630@gmail.com

Received: February 4, 2025

Revised: May 6, 2025

Accepted: May 16, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาที่ได้เหรียญรางวัล ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาที่ได้รับรางวัลในการแข่งขันในลำดับชนะเลิศ รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง และรองชนะเลิศอันดับสอง จำนวน 215 คน จำนวน 74 เหรียญ โดยใช้สถิติ คำนวณหาค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยภายใน สรีรวิทยา การมีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วนส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ มีความมุ่งมั่นทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาได้ชัยชนะ การมีเทคนิคทักษะที่ดี รวมถึงการทำงานร่วมกันกับผู้ฝึกสอนในการวางยุทธวิธีก่อนการแข่งขัน นอกจากนี้พบว่า การวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ดีถูกหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา สมรรถภาพทางกาย การที่นักกีฬามีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ

2. ปัจจัยภายนอก บุคคล สรุปได้ว่าคณะกรรมการจัดการแข่งขันมีความเชี่ยวชาญในการจัดการแข่งขันมีอุปกรณ์การแข่งขันและอุปกรณ์การฝึกซ้อม ที่เพียงพอได้มาตรฐาน การจัดการแข่งขันมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม รวมถึงการเอาใจใส่ของผู้ฝึกสอน ในการควบคุมการฝึกซ้อม แต่ละวัน /สัปดาห์/ เดือน การได้รับสนับสนุน เป็นการสร้างแรงกระตุ้นให้กับนักกีฬาได้เป็นอย่างดี การสนับสนุนด้านงบประมาณ (เบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมและแข่งขัน) และการเอาใจใส่ในช่วงระหว่างแข่งขัน มีผลทำให้นักกีฬามีกำลังใจในการแข่งขัน

คำสำคัญ: ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ความสำเร็จ

Abstract

This research was to study the opinions of athletes who won the medals, which could affect the success of athletes of Sisaket Rajabhat University in the 43rd Northeast

Rajabhat University Student Competition "Phuphan Games" at Sakon Nakhon Rajabhat University. The sample group was athletes who had won the medals as the champions, and runners-up. Statistics used were percentage, and standard deviation.

The research findings were as follows.

1). Internal physiological factors: Having a proportionate body structure could lead to athletes being successful. Dedication and commitment in training and competition led to victories. It was also found that a good training program in line with sports science, physical fitness, and athletes' strong muscles could result in athletes being successful.

2). External factors: Personnel: The competition organizing committee had expertise in organizing competitions, had adequate and standard competition and training equipment. The organization of the competition was transparent and fair. Trainers and coaches were attentive in training their athletes. Sufficient budgets were provided. The attention given to the competitors was consistent, which proved to be an encouragement to athletes.

Keywords: Internal Factors, External Factors, Success

บทนำ

การกีฬาถือว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่ง que พัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้รุ่งเรืองต่อไป ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงถือเป็นนโยบายที่สำคัญอย่างหนึ่งใน การพัฒนากีฬาของชาติ กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา (2555) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พัฒนาการกีฬาเพื่อเป็นอาชีพและการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยการส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนากีฬาของชาติเป็นมาตรการหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและวัฒนธรรม

การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพการพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัย ที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การพัฒนาคน และสังคมที่มีคุณภาพ โดยการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ดังนั้น แนวคิดการพัฒนาการกีฬาให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญด้านการกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพของคนในสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาด้านการกีฬามืออาชีพประกอบที่เกี่ยวข้องกับในหลายด้าน เช่นการพัฒนาด้านบุคลากร การพัฒนาสถานที การปรับปรุงแบบการออกกำลังกายให้มีความทันสมัยน่าสนใจ ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสนใจที่จะออกกำลังกาย หรือประชาชนทั่วไปในการเข้ามาชมกีฬาเป็นการกระตุ้น ทั้งเรื่องการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการเติบโตทางเศรษฐกิจไปได้ด้วยในคราวเดียวกัน การออกแบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการแข่งขันควรมีการพัฒนาต่อกีฬานั้น ควรให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม เพื่อส่งผลให้การพัฒนาด้านกีฬาของประเทศไทยได้ขับเคลื่อนไปทุกมิติ (แผนพัฒนาด้านกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2559–2564)

กีฬาถือว่ามีส่วนสำคัญไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาหรือการเล่นกีฬาเพื่อมีมติอะไรจะส่งผลดีต่อบุคคลให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและของโลก การแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการแข่งขันรายการหนึ่งที่มีมาช้านานเพื่อจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีประโยชน์และมีคุณค่าของประเทศชาติ ในการเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง นักกีฬาต้องมีการฝึกซ้อมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน นั้นจะทำให้ให้นักศึกษานักกีฬาได้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมให้นักกีฬารู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการแข่งขันกีฬานั้นจะมีผลแพ้ชนะแม้ผลการแข่งขันไม่ใช่สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่เป็นสิ่งที่นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันต้องการที่จะได้มาซึ่งรางวัล ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” จากการที่กล่าวมาในช่วงต้นการแข่งขันกีฬานั้นนักกีฬาที่เข้าร่วมทุกคนต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันแต่ปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จนั้นมีหลายด้าน ผู้วิจัยเป็นผู้ที่มีส่วนในการเตรียมทีม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่จะนำพาให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ เพื่อประโยชน์สูงสุดของนักกีฬาและเป็นชื่อเสียงกับมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งยังเป็นองค์ความรู้แก่ผู้ที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเตรียมทีมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์”

วิธีดำเนินการวิจัย/ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและทบทวนวรรณกรรมในการสร้างเครื่องมือ ในการวิจัยเพื่อหาแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ประชากร คือ นักกีฬาที่เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์”
2. สัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในครั้งนี้ (นักกีฬา จำนวน 10 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 5 คน เจ้าหน้าที่กีฬา จำนวน 5 คน)
3. สร้างแบบสอบถามจากการถอดประเด็นจากผู้เชี่ยวชาญจากการสัมภาษณ์เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย
4. นำเครื่องมือ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลของการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (IOC) มีค่า เท่ากับ 0.95
5. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.89

6. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจโดยใช้สถิติและคำนวณหาค่าร้อยละ ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดระเบียบข้อมูลให้สมบูรณ์ถูกต้อง แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละเพื่อนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมา (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อที่ได้นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (Statistic Package for Social หรือ SPSS)
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิดมาสรุปนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตอนที่ 1 พบว่า

1.1 นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามตามชนิดกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่ได้รับเหรียญรางวัลโดยมีผู้เข้าร่วมมากที่สุด คือ กีฬาฟุตบอล (ชาย-หญิง) จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 รองลงมาคือกีฬาแฮนด์บอล (ชาย-หญิง) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89 กีฬาฟุตซอล (ชาย-หญิง) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.63 กีฬาวอลเลย์บอล (ชาย-หญิง) และ กีฬาบาสเกตบอล (ชาย-หญิง) จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.16 กีฬากีฬา (ชาย-หญิง) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.37 และน้อยที่สุดคือกีฬาเทนนิส (ชาย) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.46 ตามลำดับ

1.2 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันจำแนกนักกีฬาตามเพศของนักกีฬา มีทั้งหมด 215 คน มีนักกีฬาชาย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 55.35 นักกีฬาหญิง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 44.65

1.3 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันจำแนกนักกีฬาตามชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นจำนวนที่มากที่สุดถึง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 30.23 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 23.26 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 20.93 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.61 คนและชั้นปี 5 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 ตามลำดับ

1.4 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยจำแนกนักกีฬาตามจำนวนครั้ง ที่นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 1 ครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 46.51 เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 53.49 เนื่องจากการแข่งขันมีการจัดการแข่งขันมา 4 ปี

1.5 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันจำแนกตามเหรียญรางวัลที่นักกีฬาได้รับ เหรียญทอง จำนวน 24 เหรียญ คิดเป็นร้อยละ 32.43 ได้รับเหรียญเงินจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 35.13 และได้รับเหรียญทองแดง 24 เหรียญ คิดเป็นร้อยละ 32.43 รวมทั้งสิ้น 74 เหรียญรางวัล

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยจำแนกเป็น ปัจจัยภายในและภายนอก ดังนี้

ปัจจัยภายใน

2.1 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ที่ประสบความสำเร็จ ในด้านสรีรวิทยา (Body Structure factors) นักกีฬาส่วนใหญ่ที่ประสบความสำเร็จคิดว่ามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วนส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการประเมินในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.65 รองลงมา คือ นักกีฬามีโครงสร้างร่างกายที่สูงทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.51 นักกีฬามีรูปร่างลำสัน มีขนาดกล้ามเนื้อใหญ่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.35 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.76 นักกีฬามีช่วงแขนและขาที่ยาวส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.60 และนักกีฬามีน้ำหนักตัวใหญ่น้ำหนักมากทำให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.35 และระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.56 ตามลำดับ

2.2 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในด้านจิตวิทยา (Psychology factors) นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จคิดว่ามีความมุ่งมั่นทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.93 รองลงมานักกีฬามีความเชื่อมั่นในตนเองส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.85 นักกีฬาได้รับกำลังใจจากกองเชียร์ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 และระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.96 นักกีฬามีความต้องการที่จะมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.43 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.87 และการมีน้ำใจนักกีฬาส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.03 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.98 ตามลำดับ

2.3 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ด้านเทคนิคทักษะ (Technical Skill factors) นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จให้ความเห็นว่า นักกีฬากับผู้ฝึกสอนร่วมกันวางยุทธวิธีก่อนการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.85 รองลงมานักกีฬามีทักษะการแก้ไขปัญหาในระหว่างแข่งขันที่ดีส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.62 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.81 นักกีฬาศึกษาวิธีการเล่นของคู่แข่งก่อนการแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.57 และระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.72 นักกีฬาได้รับการฝึกสอนเทคนิคทักษะจากผู้ฝึกสอนส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.89 และนักกีฬาได้รับเทคนิคใหม่ ๆ จากเพื่อนร่วมทีมส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.44 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.98

2.4 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในด้านการฝึกซ้อม (Train factors) นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จให้ความเห็นว่า มีการวางแผนและโปรแกรมการฝึกซ้อมทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.87 รองลงมาระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อมเหมาะสมส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.81 โปรแกรมการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับ ความสามารถของนักกีฬา ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.57 และระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.73 มีความรู้เรื่องกฎ ระเบียบ กติกาที่ จำเป็นสำหรับการแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.49 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.95 และมีความรู้เรื่องการป้องกันการบาดเจ็บและให้การ

รักษาอาการบาดเจ็บ ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.41 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.76 ตามลำดับ

2.5 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness factors) นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จให้ความเห็นว่า มีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.75 รองลงมาคือความทนทานของกล้ามเนื้อ ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.65 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.83 นักกีฬาที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนที่ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.91 นักกีฬาที่มีความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.79 นักกีฬาที่มีปฏิกิริยาตอบสนองส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.69 มีความอ่อนตัวส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.89 และนักกีฬาความเร็วส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.91 ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอก

2.6 ด้านบุคคล (Personal Factors) พบว่าคณะกรรมการจัดการแข่งขันมีเชี่ยวชาญในการจัดการแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.86 รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่กีฬาอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.72 เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านกีฬาส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.94 ผู้บริหารและผู้จัดการทีมให้การสนับสนุนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.95 และ ความเพียงพอของจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.94 ตามลำดับ

2.7 ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม (Equipment Factors) พบว่า อุปกรณ์การฝึกซ้อมได้มาตรฐานส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.55 รองลงมาคือ ความเพียงพอของอุปกรณ์การฝึกซ้อมในแต่ละชนิดกีฬาส่งผลให้นักกีฬาประสบ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.83 สนามกีฬาในร่มและกลางแจ้งให้บริการอย่างเพียงพอในการฝึกซ้อมส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.72 อุปกรณ์เสริมสมรรถภาพทางกายนักกีฬามีอย่างเหมาะสมกับประเภทและชนิดกีฬา ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.62 และสถานที่ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.78 ตามลำดับ

2.8 ด้านการจัดการแข่งขัน (Competition Factors) พบว่า การจัดการแข่งขันมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.86 รองลงมาคือ กรรมการ ผู้ตัดสินมีความเป็นกลางในการตัดสิน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.58 การจัดโปรแกรมการแข่งขันมีความเหมาะสมกับเวลาการแข่งขัน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.74 ด้านที่พักและสนามกีฬาสามารถเดินทางได้สะดวก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.76 และสถานที่จัดการแข่งขันมีความ

พร้อมและได้มาตรฐาน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.56 ตามลำดับ

2.9 ด้านผู้ฝึกสอน (Coach Factors) พบว่า ผู้ฝึกสอนควบคุมการฝึกซ้อม ในเวลาการฝึกซ้อมแต่ละวัน สัปดาห์ เดือน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.97 รองลงมาการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างของผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.62 ความสามารถของผู้ฝึกสอนในการดำเนินการฝึกซ้อม ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.75 ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนและการเตรียมการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.56 และในความเหมาะสมของจำนวนผู้ฝึกสอนกับจำนวนนักกีฬา ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.53 ตามลำดับ

2.10 ด้านสวัสดิการและงบประมาณสนับสนุน (Welfare and Budget) พบว่า ความสะดวกในการเดินทางระหว่างที่พักและสนามแข่งขันกีฬาส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.78 รองลงมาคือ การสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (เบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมและแข่งขัน) อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.72 อาหารและการเครื่องดื่มบำรุงร่างกายตลอดการ ฝึกซ้อมและการแข่งขัน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.86 เสื้อผ้าและอุปกรณ์การแข่งขันมีความพร้อมในการแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.70 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1. ปัจจัยภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 จากการศึกษาทั้งหมด 5 ด้าน โดยการคิดเป็นร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่ง ด้านสรีรวิทยา (Body Structure factors) พบว่านักกีฬามีนักกีฬาส่วนใหญ่ที่ประสบความสำเร็จคิดว่ามีโครงสร้างร่างกายที่สมส่วนส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 ระดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.65 ในการแข่งขันกีฬานั้นการได้เปรียบเสียเปรียบด้านร่างกายเป็นปัจจัยหนึ่ง สอดคล้องกับ ประทุม ม่วงมี (2527) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่จะเชื่อว่าการจะประสบผลสำเร็จจากการเล่นกีฬามากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับสรีรวิทยา (Physiological Factors) ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพหรือสภาพร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่าง ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใดในการเล่นกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่ง หากนักกีฬามีสภาพร่างกายที่เหมาะสมและพร้อม ในการแข่งขันกีฬาประเภทนั้น ๆ และ พิพิพร แก้วมุกดา (2527) ได้แสดงดัชนีในการทำนายความสำเร็จของนักกีฬาโดยอาศัยปัจจัยทางด้านสรีรวิทยาและจิตวิทยาที่สำคัญ ดังนี้คือ

1.1 พันธุกรรม

จากการวิจัย พบว่า สภาพร่างกาย เช่น น้ำหนักส่วนสูงและโครงสร้างของร่างกายเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จทางการกีฬา และพบด้วยว่าประสิทธิภาพของร่างกายและจิตใจของนักกีฬานั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม ทั้งนี้เพราะระดับทางร่างกายของมนุษย์นั้นเป็นผลอันเนื่องมาจากพันธุกรรมมากกว่าสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบด้วยว่า นักกีฬาโอลิมปิกนั้น ครอบครัวของเขามักจะมีนิสัยชอบแข่งขันเหมือนกันและเป็นกิจกรรมชนิดเดียวกันที่เขาทำลงกระทำอยู่ เช่น นักกีฬาโอลิมปิกมักจะมากจากครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา

1.2 ลักษณะรูปร่าง

ลักษณะรูปร่างเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การฝึกสอนกีฬาประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะรูปร่างของนักกีฬาแต่ละแบบมีผลต่อการฝึกเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปลักษณะรูปร่างโดยเฉลี่ยของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 3 แบบคือ

1.2.1 พวกรูปร่างเตี้ยอ้วน (Endomorphy) มีลักษณะอ้วน ศีรษะใหญ่ คอหนาสั้น ออกกว้างมีไขมัน แขนสั้น ส่วนท้องมีมากกว่าหน้าอก โครงสร้างไม่มีกล้ามเนื้อหน้าอกเจริญขึ้นเนื่องจากการพอกพูนของไขมัน ผิวหน้าอ่อนนุ่ม เป็นคนประเภทลพ

1.2.2 พวกรูปร่างลำสัน (Mesomorphy) มีกล้ามเนื้อเป็นมัด ๆ เห็นได้ชัดเจน กระดูกมีลักษณะใหญ่ มีส่วนกล้ามเนื้อปกคลุมหนาแน่น แขน ขา ลำตัวจะแข็งแรง มีกล้ามเนื้อโดยตลอด แขนช่วงล่างหนา ข้อมือ มือ นิ้วมือแข็งแรง ส่วนของลำตัวกับบ้องใหญ่ เอวคอด ไหล่กว้าง ลำตัวตรง

1.2.3 พวกรูปร่างผอม (Ectomorphy) มีลักษณะผอม สะโพกสะออง บอบบาง กระดูกเล็ก มีกล้ามเนื้อน้อย มีไหล่บาง แขน ไม่มีกล้ามเนื้อ แขนยาว ท้องและตะโพกราบเรียบ ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychology Factors) อยู่ในระดับมากที่สุดคือ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จคิดว่ามีความมุ่งมั่นทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.93 การที่นักกีฬามีความตั้งใจเป็นแรงจูงใจเป็นความต้องการที่ส่งผลต่อความสำเร็จ มีนักวิชาการที่ได้ศึกษา แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ประทุม ม่วงมี (2527) ปัจจัยทางจิตวิทยาเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาเป็นปัจจัยที่วัดได้ยากแต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาอยู่ส่วนหนึ่ง ปัจจัยทางจิตวิทยาอาจมีบทบาทต่อความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจหรือความยิ่งใหญ่ของการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์ หรือการทำให้รู้จัก เสียงเชียร์จากผู้ชม การสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง ปัจจัยด้านเทคนิคทักษะ (Technical Skill Factors) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จมากที่สุดคือ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จให้ความเห็นว่า นักกีฬากับผู้ฝึกสอนร่วมกันวางยุทธวิธีก่อนการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.85 สอดคล้องกับวิล โปบูลย์, อารี พันธมณี และรัฐจวน คำวชิรพิทักษ์ (2566) ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ 1) การยอมรับในความรับผิดชอบหรือผลที่ตามมา 2) การมีกำลังใจในการแก้ปัญหาในชีวิต 3) การไม่แบกรับปัญหาที่หนักเกินความสามารถและ 4) ความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคในการแข่งขันตัวแปรทั้ง 4 สามารถร่วมกับพยากรณ์การพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพได้ร้อยละ 78.40 ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม (Train Factors) พบว่าที่มากที่สุดคือ การวางแผนและโปรแกรมการฝึกซ้อมส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.87 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิพิธพร แก้วมุกดา (2527) กล่าวว่า สภาพการฝึกซ้อมและการแข่งขันจริงการจัดสภาพการฝึกซ้อม เป็นเงื่อนไขอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ทำนายความสำเร็จของนักกีฬา เงื่อนไขการฝึกซ้อมเหมือนหรือใกล้เคียงกับสภาพการณ์แข่งขันจริงมากเท่าใด โอกาสที่นักกีฬาจะเล่นได้ดีหรือมีประสิทธิภาพย่อมมีมากกว่า

การจัดเงื่อนไขในการฝึกซ้อมและการแข่งขันแตกต่างกัน ปัจจัยด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Factors) โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด นักกีฬามีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ค่าเฉลี่ย 4.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.75 การแข่งขันกีฬานั้น สมรรถภาพทางกายเป็นปัจจัยสำคัญที่จะมีผลกับทุกปัจจัย สอดคล้องกับ Casals and Finch (2017) กล่าวว่า การฝึกสมรรถภาพทางกายถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการฝึกกีฬา ถือเป็นการสร้างความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายให้กับนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬามีความพร้อมทางด้านร่างกายที่จะทำการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน การที่นักกีฬาแสดงความสามารถได้เท่ากับระดับความสามารถที่ตนเองมีอยู่นั้น ต้องอาศัยสมรรถภาพทางกาย โดยเฉพาะกีฬาประเภทที่ไม่ต้องการเทคนิคทักษะมาก และผลการแข่งขันก็จะขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางกายเป็นส่วนใหญ่ สำหรับกีฬาที่ใช้เทคนิคทักษะมากการที่สมรรถภาพทางกายดีจะช่วยให้ นักกีฬาสามารถปฏิบัติตามเทคนิคทักษะที่ได้รับการฝึกมาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการแข่งขันกีฬานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 43 “ภูพานเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จากการศึกษาทั้งหมด 5 ด้าน โดยการคิดเป็นค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 ปัจจัยด้านบุคคลพบว่าคณะกรรมการจัดการแข่งขันมีความเชี่ยวชาญในการจัดการแข่งขันส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.86 สอดคล้องกับ ประโยค สิทธิสง่า (2542) กล่าวว่า การใช้วิธีการจัดการแข่งขันที่ดีและเหมาะสมนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยดึงดูดให้บุคคลเกิดความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬามากยิ่งขึ้น ต้องมีความรู้และความยุติธรรมในการจัดการแข่งขัน

องค์ประกอบที่สำคัญที่ควรนำมาพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจใช้วิธีการจัดการแข่งขันแบบใดแบบหนึ่ง มีข้อควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของการแข่งขัน มีความต้องการที่จะได้ผู้ชนะเลิศที่แท้จริงหรือไม่ และมีความต้องการที่จะให้ทุกทีมมีโอกาสได้เข้าร่วมแข่งขันเท่าเทียมกันหรือไม่

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการแข่งขันนั้นนานเท่าไร

3. สถานที่และอุปกรณ์มีเพียงพอหรือไม่

4. จำนวนผู้แข่งขันมีจำนวนมากน้อยเพียงใด

5. กรรมการผู้ตัดสินและบุคลากรอื่น ๆ ที่จะดำเนินการแข่งขัน มีเพียงพอหรือไม่

6. งบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดการแข่งขัน

7. ชนิดกีฬา ประเภทกีฬา และรุ่นที่จะจัดการแข่งขัน

8. ระเบียบข้อบังคับในการจัดการแข่งขันรายนั้น

ปัจจัยด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม เป็นอีกประการหนึ่งที่นักกีฬาให้ความสำคัญ และที่พบว่าสำคัญเป็นลำดับต้นคือ อุปกรณ์การฝึกซ้อมได้มาตรฐานส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.55 ซึ่ง ปัจจัยด้านการจัดการแข่งขัน พบว่า การจัดการแข่งขันมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.86 สอดคล้องกับสาคร แก้วสมุทร (2551) กล่าวว่า อุปกรณ์การฝึกซ้อมที่มีเพียงพอต่อจำนวนนักกีฬาและมีคุณภาพจะส่งผลดีต่อความสนใจและคุณภาพของการฝึกซ้อม และเมื่อการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพย่อมส่งผลต่อการแข่งขันเช่นกัน ปัจจัยด้านผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอนควบคุมการฝึกซ้อมในเวลารฝึกซ้อมแต่ละวัน/สัปดาห์/เดือน ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.97 เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อตัวนักกีฬา สืบสาย บุญวีระบุตร (2539) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ ดังนี้ บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน มีหลากหลายตามระดับ

ของการเรียนรู้ความสามารถ เพศ วัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ที่จะส่งผลต่อความสนใจความตั้งใจและความสามารถของนักกีฬา ปัจจัยด้านสวัสดิการและงบประมาณสนับสนุน ด้านนี้พบว่าการได้รับการสนับสนุน เป็นการสร้างแรงกระตุ้นให้กับนักกีฬาได้เป็นอย่างดี การสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (เบ๊ยเลี้ยงฝึกซ้อมและแข่งขัน) อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.62 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่นในกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ผลการวิจัย พบว่าคือ มีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างดี มีการฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม และมีการจัดเสื้อผ้า อุปกรณ์ฝึกซ้อมส่วนตัวให้อย่างพอเพียง อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏกับการแข่งขันประเทศหรือรายการอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2559 – 2564)*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ประทุม ม่วงมี. (2527). *รากฐานทางสรีรวิทยาของการออกกำลังกายและพลศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ม. พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2542). *คู่มือการสอนฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พิพิธพร แก้วมุกดา และคนอื่น ๆ. (2527). *จิตวิทยากีฬาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ธนประดิษฐ์การพิมพ์.
- วิไล ไพบูลย์, อารี พันธมณี และรัฐจวน คำชิริพิทักษ์, (2566). ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีผลต่อการพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาฟุตซอลอาชีพ. *วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 13 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2566), 53-69.
- สาคร แก้วสมุทร. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 35*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- Casals, M, & Finch, C.F. (2017). *Sports Biostatistician: a critical member of all sports science and medicine teams for injury prevention*. *Injury prevention*, 23(6), 423-427.